

Conclusion

This paper discussed in a few words the philosophy of Rousseau. His theory of the teaching/learning process has been briefly examined and analyzed. His philosophy surely impacted the educational system and the world of free thinkers. Educational administrators and individual educators who are thinking of implementing any reforms, must closely study the relation between the philosophy and its impact on education and in particular on teaching/learning methods.

НООСФЕРНА ОСВІТА – БІОАДЕКВАТНА МЕТОДИКА В ОСВІТІ ТА ВИХОВАННІ

М.Ф. Плотнікова, канд. екон. наук, доцент

Житомирський національний агроекологічний університет

Ноосфера – це етап розвитку біосфери, на якому людина, свідомо використовуючи свої знання, буде підтримувати існування біосфери та сприяти її розвитку. Як будь-яка система, вчення про Ноосферу формувалася спочатку фрагментарно (що відображено в працях В. Вернадського, М. Руденка, Е. Мулдашева, Н. Маслової та ін.). В.І. Вернадський систематизував та доповнив її вже як цілісну структуру. Ноосфера – це етап розвитку біосфери, на якому людина, свідомо використовуючи свої знання, буде підтримувати існування біосфери та сприяти її розвитку. Ноосферна освіта – це освіта, яка вивчає процеси в просторі як взаємопов'язані, і з врахуванням свідомої творчої і позитивної поведінки людини, як невід'ємної складової Простору (Світу). Ноосферна освіта передбачає, що весь Простір та все, що в ньому знаходиться, є живим. Всі складові Простору є рівними в правах у Творця. Тому взаємовідносини «дитина – дорослий», «учень – вчитель» повинні формуватися на почуттях рівності, що є присутніми на підсвідомому рівні. Якщо виходити з того, що учень просто ще не має певної інформації, яку йому надає вчитель, тоді, сформовані на почутті рівності відносини, будуть створювати додаткове відчуття довіри, інформація сприйматиметься з відкритим серцем й відкритою душею. Це відіграє вирішальну роль у сприйнятті такої інформації. Кількість засвоєної інформації є незрівнянно вищою, ніж в ситуації, коли «учень не знає нічого, а вчитель – знає все». В останньому випадку учень (дитина) підсвідомо протидіє такому неусвідомленому його приниженню за рахунок нерівності з вчителем.

За нашим тлумаченням, ноосферна освіта – це біоадекватна методика, яка дозволяє підвищити обсяг інформації, що сприймається вдвічі краще за рахунок гармонізації діяльності двох куль головного мозку та зменшення навантаження на організм людини. Ноосферна освіта (біоадекватна методика) є в інтересів науковців та поширена практиці діяльності Харківської школи педагогіки, де нею проводиться навчання у 18 школах міста (викладання за цією методикою схвалене рішенням Міністерства освіти та науки України). Пошук сучасних освітніх технологій щодо активізації ролі Людини в суспільстві та всебічного її становлення активізує потенціал біоадекватних методик в освіті та вихованні – ноосферної освіти, що позитивно зарекомендувала себе на рівні середніх та вищих навчальних закладів і може бути використана з метою ресоціалізації та адаптації молоді, що знаходиться в конфлікті з законом з метою запобігання рецидивам.

В ноосферній освіті знайшли відображення новітні відкриття науки про людину: в філософії – Теорія Генетичної Єдності Світу, Періодична Система Загальних Законів Світу, в нейропсихології відкриті та описані «контури головного мозку», в генетиці відкритий та описаний хвильовий генетичний код людини, в фізиці відкрита й обґрунтована структурна морфогенетичність полів й голографічність світу, в медицині (нейрофізіологія) відкрита голографічність мозку, в лінгвістиці відкриті основи лінгвістичної генетики (зв'язок між генетикою утворення білкових систем організму та генетикою мовнорозумової діяльності). Цілі ноосферної освіти: здоров'єзбереження та здоров'єрозвиток особистості в процесі навчання, ефективне засвоєння інформації та вміння застосовувати її в житті, формування екологічного світогляду. Проведення уроків по РЕАЛ – методиці, коли навчальна інформація сприймається легко, так як включається природний механізм, оптимальний для засвоєння нових знань «зона комфортного мислення». Реалізація цілей відбувається через механізм психолого-педагогічний метод відслідковування емоцій та проблем. Результатом впровадження методики є розвиток творчості, креативного мислення та інноваційності індивідів. Відбувається гармонізація особистості, фізіологічне зміцнення її здоров'я, скорочується час засвоєння навчального матеріалу. Створюються умови щодо розвитку творчості та індивідуальність кожної особистості, підвищується результативність праці, освіти та вихованні на 50-75 %. Незвичний характер занять підвищує мотивацію до навчальної та освітньої діяльності.

Результатами вказаного підходу у розвитку сільських територій через реалізацію концепції «Родова садиба» стане: 1) призупинення процесу «вимирання сіл»; 2) розширення виробництва плодово-ягідної, овочевої, тваринницької та інших видів екологічно чистої продукції; 3) культивування грибівництва; 4) розширення бази для створення кооперативів із заготівлі та переробки сільгосппродукції; 5) розвиток сфери обслуговування, медицини, освіти у нових поселеннях, а також промислів та ремесел; 6) розвиток сільської будівельної індустрії, орієнтованої на задоволення місцевих потреб; 7) пріоритетне застосування господарями родових садіб технологій органічного землеробства та безвідходної життєдіяльності; 8) значне поліпшення екологічної ситуації в сільській місцевості та розвантаження соціальної та виробничої інфраструктури міст, де розміщені об'єкти виконання покарань; 9) підвищення рівня зайнятості та самозайнятості серед підоблкових; 10) зменшення демографічного напруження та рівня злочинності в містах і промислових центрах; 11) підвищення ролі, цінності та орієнтація на соціальний спосіб життя; 12) підвищення ефективності групової психокорекційної роботи серед засуджених.

Перелік посилань:

1. Plotnikova M. *Conceptual Basis for Ukrainian Rural Development* / M. Plotnikova // *Regional Formation and Development Studies*. – 2015. – № 3. – P. 134-144.
2. Plotnikova M. *Innovative character of rural territories social potential realization* // *Management Theory And Studies For Rural Business And Infrastructure Development*. – 2014. – № 36. – № 4. – P. 956-958.

НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Г.А. Полякова, канд. пед. наук, доцент

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

Проблема якості викладання навчальних дисциплін тісно пов'язана із загальними питаннями забезпечення якості вищої освіти, зокрема якістю цілей, якістю умов, якістю процесів та якістю результатів.

Викладання і учіння є нерозривними складовими навчального процесу. На основі словникового поняття «викладання» [1, с. 52] визначимо «викладання у вищому навчальному закладі» як діяльність викладача в навчальному процесі, що полягає у постановці перед студентами пізнавальних цілей і відповідних завдань; організації навчально-пізнавальної та науково-дослідної діяльності з пошуку, засвоєння, застосування та створення нових знань, у забезпеченні умов для формування актуальних навичок, загальних та професійних компетентностей, у визначенні рівня їх сформованості.

Викладання навчальних дисциплін здійснюється в умовах відкритого освітнього середовища, що впливає на його якість. До зовнішніх факторів впливу на якість викладання навчальних дисциплін належать: зовнішні інституційні вимоги, потреби ринку праці різного рівня (європейського, вітчизняного, регіонального), конкуренція вищих навчальних закладів в освітньому просторі, зовнішнє рейтингове оцінювання результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів. До внутрішніх факторів – якість контингенту студентів, якість викладацького складу, якість умов та ресурсів, якість управління вищим навчальним закладом.

Враховуючи фактори впливу та вимоги до якості вищої освіти, основними напрямками забезпечення сучасного рівня якості викладання навчальних дисциплін у вищому навчальному закладі є такі.

1. Дотримання вимог національних та європейських стандартів якості вищої освіти. Для реалізації цього напрямку необхідним є формування у вищому навчальному закладі системи внутрішнього забезпечення якості, побудованої з урахуванням вимог *Standards and Guidelines for Quality Assurance in European Higher Education Area (ESG)* [2] (зокрема в частині «студентоцентроване навчання, викладання й оцінювання») та орієнтованої на виконання Стандартів вищої освіти, Ліцензійних умови провадження освітньої діяльності закладів освіти, методичних рекомендацій з розроблення освітніх програм та інших документів, що регулюють освітню діяльність вищих навчальних закладів.

2. Задоволення ринку праці у підготовці фахівців та практикоорієнтованість навчального процесу. Шляхами реалізації цього напрямку є: проведення моніторингу вимог ринку праці щодо якості підготовки майбутніх фахівців, переліку та рівня сформованості їх особистісно-професійних якостей; створення та підтримка на базі вищого навчального закладу стартап-центрів, розроблення практикоорієнтованих та актуальних освітніх програм, навчальних завдань, завдань для самостійної роботи студентів; залучення роботодавців до участі у навчальному процесі; використання організаційних форм, методів технологій навчання, спрямованих на формування актуальних навичок і компетентностей.